

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Milana Procházky a soudců Mgr. Ing. Veroniky Baroňové a JUDr. Viktora Kučery v právní věci žalobce: **Ing. L. Z.**, zastoupeného Mgr. Kateřinou Tomáškovou, advokátkou se sídlem Vinohrady 45, Brno, proti žalovanému: **Městský úřad Veselí nad Moravou**, odbor vnitřní správy, se sídlem tř. Masarykova 119, Veselí nad Moravou, v řízení o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem žalovaného,

t a k t o:

- I.** Žaloba **s e z a m í t á.**
- II.** Žádný z účastníků **n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í:

I. Vymezení věci

Žalobce se podanou žalobou domáhal přezkoumání zákonnosti postupu žalovaného spočívajícího v zadržování řidičského průkazu žalobce přes skutečnost, že rozhodnutí

o námitkách proti provedenému záznamu bodů žalobce v evidenci řidiče, na základě kterého měl žalobce pozbýt řidičské oprávnění, není v právní moci.

II. Obsah žaloby

Žalobce v podané žalobě upozornil, že rozsudkem zdejšího krajského soudu ze dne 19. 1. 2016, č. j. 29 A 157/2015 - 67, který nabyl právní moci dne 22. 1. 2016, bylo zrušeno rozhodnutí Krajského úřadu Jihomoravského kraje (dále též „krajský úřad“) ze dne 6. 10. 2015, č. j. JMK 128144/2015, sp. zn. S – JMK 121917/2015/ODOS/Ša, a věc byla krajskému úřadu vrácena k dalšímu řízení. Tímto zrušeným rozhodnutím bylo zamítnuto odvolání žalobce proti rozhodnutí žalovaného Městského úřadu Veselí nad Moravou, odboru vnitřní správy, ze dne 21. 5. 2015, č. j. MVNM/16430/2015, kterým byly zamítnuty námitky žalobce proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů. Žalobce poukázal na znění § 123c odst. 3 a 4 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění účinném pro projednávanou věc (dále jen „zákon o silničním provozu“), dle kterých příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností při provedení záznamu bodů, kterým řidič dosáhl celkového počtu 12 bodů, neprodleně písemně nebo elektronickou cestou oznámí tuto skutečnost řidiči a vyzve jej k odevzdání řidičského průkazu nejpozději do 5 pracovních dnů ode dne doručení tohoto oznámení. Řidič pozbývá řidičské oprávnění uplynutím 5 pracovních dnů ode dne, v němž mu bylo toto oznámení doručeno. Tato lhůta se však přerušuje ode dne doručení námitek příslušnému obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností do dne, v němž rozhodnutí o námitce nabude právní moci. Žalobci byl řidičský průkaz odebrán dne 3. 1. 2016.

Dle názoru žalobce tak vzhledem ke skutečnosti, že rozhodnutí žalovaného Městského úřadu Veselí nad Moravou, odboru vnitřní správy, ze dne 21. 5. 2015, č. j. MVNM/16430/2015, doposud nenabylo právní moci, neboť na základě podané žaloby došlo ke zrušení druhostupňového rozhodnutí Krajského úřadu Jihomoravského kraje a věc byla krajskému úřadu vrácena k dalšímu řízení, zadržuje žalovaný řidičský průkaz žalobce nezákonně. Žalobce v této souvislosti uvedl, že se dne 5. 2. 2016 osobně dostavil na příslušný odbor žalovaného s výše uvedeným zrušovacím rozsudkem krajského soudu s vyznačenou doložkou právní moci, kde ovšem bylo žalobci sděleno, že mu řidičský průkaz nebude vydán, neboť nebyl dán pokyn z Krajského úřadu Jihomoravského kraje. Žalobce se domníval, že takové jednání žalovaného je nutno hodnotit jako nezákonné, neboť pakliže došlo ke zrušení rozhodnutí o zamítnutí odvolání, nemohlo prvostupňové správní rozhodnutí o námitkách nabýt právní moci, a tedy zde nebyl důvod vyčkávat na další pokyn nadřízeného správního orgánu. Žalobce měl za to, že takového pokynu nebylo třeba, neboť disponoval pravomocným rozsudkem krajského soudu, který však žalovaný správní orgán nerespektoval.

Žalobce se proto z výše uvedených důvodů domníval, že je mu řidičský průkaz zadržován nezákonně, neboť nadřízený krajský úřad ani žalovaný nerespektují rozhodnutí soudu, kdy rozhodnutí o námitkách, na jehož základě měl žalobce pozbýt řidičské oprávnění, doposud nenabylo právní moci. Žalobce proto závěrem navrhl, aby krajský soud vydal rozsudek, kterým se určuje, že zadržování řidičského průkazu žalobce na základě nepravomocného rozhodnutí Městského úřadu Veselí nad Moravou, odboru vnitřní správy,

ze dne 21. 5. 2015, č. j. MVNM/16430/2015, je nezákonné. Současně žalobce v souladu s § 38 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), navrhl, aby krajský soud zatímně upravil poměry účastníků do doby pravomocného rozhodnutí soudu, a tedy aby žalovanému předběžným opatřením uložil povinnost vydat žalobci zadržovaný řidičský průkaz.

Podáním ze dne 8. 3. 2016 žalobce prostřednictvím své právní zástupkyně zaslal soudu sdělení žalovaného (ze dne 7. 3. 2016, č. j. MVNM/5916/2016), v němž žalovaný dle názoru žalobce uznal, že se dne 5. 2. 2016 žalobce osobně dostavil na příslušný odbor žalovaného s pravomocným rozsudkem krajského soudu, avšak žalovaný mu řidičský průkaz nevydal, neboť neměl informaci o tom, že rozhodnutí o zamítnutí odvolání proti rozhodnutí o námitkách bylo nadřízeným orgánem zrušeno. Zároveň v tomto podání žalovaný potvrdil, že pokyn nevydat řidičský průkaz mu byl telefonicky potvrzen nadřízeným krajským úřadem.

III. Vyjádření žalovaného k žalobě

Žalovaný ve svém vyjádření k podané žalobě popsal genezi celé věci, přičemž zdůraznil, že rozhodnutí o námitkách nabylo právní moci dne 27. 6. 2015, a žalobce tedy s přihlédnutím k § 123f odst. 4 zákona o silničním provozu měl povinnost řidičský průkaz odevzdat do pondělí 29. 6. 2015. Tuto povinnost však nesplnil. Dne 6. 1. 2016 pak bylo žalovanému doručeno oznámení o zadržení řidičského průkazu spolu s potvrzením o zadržení řidičského průkazu a řidičským průkazem žalobce ev. č. EG X od Policie České republiky, Krajského ředitelství policie Jihomoravského kraje, Dopravního inspektorátu Hodonín (č. j. KRPB-720-2/PŘ-2016-060606), a to v souvislosti se spácháním přestupku nebo trestného činu, kterého se měl žalobce dopustit dne 3. 1. 2016 tím, že porušil ustanovení § 118a odst. 1 písm. g) zákona o silničním provozu, neboť řídil motorové vozidlo, aniž by byl držitelem řidičského oprávnění pro příslušnou skupinu vozidel.

Žalovaný poukázal na skutečnost, že do 5 pracovních dnů ode dne doručení oznámení nezahájil řízení o zadržení řidičského průkazu do doby pravomocného rozhodnutí o přestupku nebo o trestném činu žalobce dle § 118c odst. 1 zákona o silničním provozu, neboť žalobce v té době již nebyl držitelem řidičského oprávnění a neodevzdal řidičský průkaz v zákonné lhůtě. Žalobce se pak dne 5. 2. 2016 dostavil k přepážce registru řidičů, kde se dožadoval vydání zadržovaného řidičského průkazu na základě rozsudku Krajského soudu v Brně č. j. 29 A 157/2015 - 67, který nabyt právní moci dne 22. 1. 2016 a kterým bylo zrušeno rozhodnutí Krajského úřadu Jihomoravského kraje. Protože žalovaný do té doby nedisponoval informací o tom, že rozhodnutí odvolacího krajského úřadu ve věci námitek žalobce bylo zrušeno, a protože řidičský průkaz byl žalobci zadržen policistou při kontrole v souvislosti se spácháním přestupku nebo trestného činu, příslušná úřednice žalovaného konzultovala postup s nadřízeným správním orgánem, který telefonicky sdělil, že řidičský průkaz se vydávat nemá a má dojít k zahájení řízení o zadržení řidičského průkazu. Žalovaný se s odstupem času domníval, že toto doporučení ze strany nadřízeného správního orgánu nebylo správné. Dle názoru žalovaného měl krajský úřad žalovaného neprodleně informovat o nabytí právní moci zrušovacího rozsudku tak, aby mohla být k datu 22. 1. 2016 zrušena blokáce řidičského oprávnění žalobce vyznačená v evidenci řidičů, čímž by žalovaný zároveň

získal čas k posouzení, zda existují relevantní důvody pro zahájení řízení o zadržení řidičského průkazu žalobce, na jehož základě lze rozhodnout o zadržení řidičského průkazu do doby pravomocného rozhodnutí o přestupku nebo o trestném činu, neboť blokace řidičského oprávnění v době od 27. 6. 2015 do 22. 1. 2016 byla rozsudkem krajského soudu *de facto* zpětně zrušena.

Žalovaný pak dne 10. 2. 2016 zaslal Okresnímu státnímu zastupitelství v Hodoníně žádost o souhlas se zahájením správního řízení o zadržení řidičského průkazu v souvislosti s možným spácháním přestupku nebo trestného činu, který byl dne 17. 2. 2016 žalovanému doručen.

Žalovaný dále konstatoval, že dne 8. 3. 2016 mu byl vrácen správní spis s rozhodnutím Krajského úřadu Jihomoravského kraje č. j. JMK 23821/2016, které nabylo právní moci dne 29. 2. 2016 a kterým bylo rozhodnutí žalovaného Městského úřadu Veselí nad Moravou o námitkách (tj. rozhodnutí ze dne 21. 5. 2015, č. j. MVNM/16430/2015) zrušeno a věc byla žalovanému vrácena zpět k novému projednání.

IV. Vyjádření žalobce při ústním jednání

Při ústním jednání soudu, které se ve věci konalo dne 29. 3. 2016, žalobce setrval na svých dosavadních tvrzeních. Zdůraznil, že ve svém vyjádření k podané žalobě žalovaný *de facto* uznal své pochybení, včetně skutečnosti, že se řídil nesprávným pokynem úředníka nadřízeného správního orgánu; a taktéž uznal, že blokace řidičského oprávnění byla zpětně zrušena. Žalobce taktéž poukázal na skutečnost, že se pro řidičský průkaz s pravomocným rozsudkem dostavil až 14 dnů po nabytí právní moci, kdy žalovaný již mohl mít informace o tom, že je rozsudek v právní moci, a tedy mohl v danou chvíli posoudit, že rozhodnutí, na základě kterého byl žalobci řidičský průkaz zadržován, již není pravomocné. K zahájení řízení o zadržení řidičského průkazu z toho důvodu, že dne 3. 1. 2016 měl žalobce řídit, aniž by byl držitelem příslušného řidičského oprávnění, pak zástupkyně žalobce doplnila, že celá skutečnost vznikla pouze na základě toho, že došlo k nezákonnému zamítnutí odvolání žalobce proti rozhodnutí o námitkách, avšak zpětně se v důsledku zrušovacího rozsudku krajského soudu ukázalo, že žalobce byl dne 3. 1. 2016 držitelem řidičského oprávnění. Žalobce proto setrval na svém návrhu, aby krajský soud žalobě v plném rozsahu vyhověl, neboť zadržování řidičského průkazu žalovaným na základě nepravomocného rozhodnutí bylo nezákonné.

Žalovaný se z účasti na ústním jednání soudu písemně omluvil.

V. Posouzení věci krajským soudem

Krajský soud rozhodl o věci po provedeném jednání, neboť žalobce vyslovil s rozhodnutím věci bez nařízení jednání svůj nesouhlas. Dospěl přitom k závěru, že žaloba není důvodná.

Podle ustanovení § 82 odst. 1 s. ř. s. každý, kdo tvrdí, že byl přímo zkrácen na svých právech nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením (dále jen „zásah“) správního orgánu, který není rozhodnutím, a byl zaměřen přímo proti němu nebo v jeho důsledku bylo proti němu přímo zasaženo, se může žalobou u soudu domáhat ochrany proti němu nebo určení toho, že zásah byl nezákonný.

Krajský soud zároveň uvádí, že v případě žalob na ochranu před nezákonným zásahem se jedná o situace mající svou povahou základ především ve skutkovém stavu, v konkrétním jednání (či opomenutí) žalovaného, které (ať už bez jakékoli opory v platném právu, či sice formálně vykazujícího znaky jednání právními předpisy upraveného, avšak vzhledem ke konkrétní situaci zjevně vybočujícího ze zákonného rámce) je natolik zásadní a intenzivní, že je lze za splnění ostatních zákonných podmínek za nezákonný zásah považovat.

V projednávané věci je mezi účastníky řízení sporná otázka, zda se žalovaný vůči žalobci dopustil nezákonného zásahu tím, že mu dne 5. 2. 2016, kdy se žalobce osobně dostavil k žalovanému, nevydal policií zadržený řidičský průkaz, ačkoli se žalobce dožadoval jeho vydání na základě rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 19. 1. 2016, č. j. 29 A 157/2015 - 67, který nabyl právní moci dne 22. 1. 2016 a kterým došlo ke zrušení rozhodnutí odvolacího správního orgánu, Krajského úřadu Jihomoravského kraje, ve věci odvolání žalobce směřujícího proti rozhodnutí o námitkách proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů.

Z obsahu předloženého správního spisu, jakož i z obsahu listin, které byly krajským soudem provedeny k důkazu při ústním jednání soudu, vyplynuly pro věc následující rozhodné skutečnosti:

I. Dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení řidiče a námitkové řízení

Podáním žalovaného ze dne 16. 12. 2014, č. j. MVNM/39429/2014, doručeného žalobci dne 29. 12. 2014, bylo žalobci oznámeno dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení řidičů a žalobce byl vyzván k odevzdání řidičského průkazu nejpozději do 5 pracovních dnů ode dne doručení tohoto oznámení. Žalobce se proti provedení záznamů bodů v bodovém hodnocení řidiče bránil podáním námitek, které žalovaný rozhodnutím ze dne 21. 5. 2015, č. j. MVNM/16430/2015, zamítl a provedené záznamy bodů v registru řidičů potvrdil.

Žalobce podal proti tomuto rozhodnutí odvolání, které Krajský úřad Jihomoravského kraje, odbor dopravní správy, rozhodnutím ze dne 6. 10. 2015, č. j. JMK 128144/2015, sp. zn. S – JMK 121917/2015/ODOS/Ša, jako nedůvodné zamítl a prvostupňové rozhodnutí žalovaného Městského úřadu Veselí nad Moravou, odboru vnitřní správy, ze dne 21. 5. 2015, č. j. MVNM/16430/2015, potvrdil. Toto rozhodnutí krajského úřadu nabylo právní moci dne 19. 10. 2015.

Žalobce napadl rozhodnutí krajského úřadu o odvolání žalobou, vedenou u zdejšího krajského soudu pod sp. zn. 29 A 157/2015. Usnesením ze dne 23. 11. 2015, č. j. 29 A 157/2015 - 43, které nabylo právní moci dne 25. 11. 2015, krajský soud zamítl návrh žalobce na přiznání odkladného účinku žalobě. Rozsudkem ze dne 19. 1. 2016, č. j. 29 A 157/2015 -

67, který nabyl právní moci dne 22. 1. 2016, pak krajský soud zrušil rozhodnutí Krajského úřadu Jihomoravského kraje ze dne 6. 10. 2015, č. j. JMK 128144/2015, sp. zn. S – JMK 121917/2015/ODOS/Ša, a věc vrátil krajskému úřadu k dalšímu řízení.

Krajský úřad Jihomoravského kraje v dalším řízení vydal dne 15. 2. 2016, č. j. JMK 23821/2016, sp. zn. S – JMK 142032/2015/ODOS/Ša, kterým prvostupňové rozhodnutí žalovaného o námitkách ze dne 21. 5. 2015, č. j. MVNM/16430/2015, zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení. Toto rozhodnutí krajského úřadu nabylo právní moci dne 29. 2. 2016.

II. Zadržení řidičského průkazu žalobci Policií ČR při kontrole dne 3. 1. 2016

Dne 3. 1. 2016 byl žalobci hlídkou Policie České republiky, Krajským ředitelstvím policie Jihomoravského kraje, dopravním inspektorátem Hodonín, zadržen řidičský průkaz ev. č. EG X vydaný dne 21. 11. 2011 Městským úřadem Veselí nad Moravou. V potvrzení o zadržení řidičského průkazu vyhotoveného policií při kontrole dne 3. 1. 2016 je jako důvod zadržení (včetně stručného popisu skutku) uvedeno následující: „Dne 3. 1. 2015 (pozn. krajského soudu: správně se jedná o rok 2016) v 10⁰⁰ hod. zastaven hlídkou DI Hodonín shora uvedený řidič (pozn.: tj. žalobce) OA RZ X v obci Louka u domu č. p. 174 z důvodu překročení nejvyšší dovolené rychlosti v obci 50/72/69 km/h. Dechová zkouška u řidiče na alkohol negativní. Lustrací zjištěno, že řidič má platnou blokaci ŘO od 27. 6. 2015“.

Téhož dne 3. 1. 2016 Policie České republiky, Krajské ředitelství Jihomoravského kraje, dopravní inspektorát Hodonín, vyhotovila pod č. j. KRPB-720-2/PŘ-2016-060606, oznámení o zadržení řidičského průkazu, které bylo dne 6. 1. 2016 doručeno žalovanému a v němž je uvedeno, že v souladu s ustanovením § 118b odst. 4 zákona o silničním provozu policie zasílá žalovanému předmětný řidičský průkaz, který byl žalobci zadržen dne 3. 1. 2016 z důvodu obsaženého v § 118a odst. 1 písm. g) téhož zákona, kdy žalobce řídil motorové vozidlo, aniž by byl držitelem řidičského oprávnění pro příslušnou skupinu vozidel. Oznámení obsahuje také stručný popis skutku, k němuž dne 3. 1. 2016 došlo v obci Louka.

Žalovaný následně dne 10. 2. 2016 požádal dle § 118c odst. 1 zákona o silničním provozu Okresní státní zastupitelství v Hodoníně o souhlas se zahájením správního řízení, na jehož základě lze rozhodnout o zadržení řidičského průkazu žalobce ev. č. EG X do doby pravomocného rozhodnutí o trestném činu. Žalovaný uvedl, že zákonným důvodem zadržení řidičského průkazu byla v souladu s § 118a odst. 1 zákona o silničním provozu skutečnost, že řidič (žalobce) je podezřelý, že řídil motorové vozidlo, aniž by byl držitelem řidičského oprávnění pro příslušnou skupinu vozidel.

Souhlas se zahájením řízení o zadržení řidičského průkazu žalobce jako podezřelého ze spáchání trestného činu do doby pravomocného skončení řízení Okresní státní zastupitelství v Hodoníně vyslovilo podáním ze dne 15. 2. 2016 pod č. j. ZN 55/2016 - 7.

Žalovaný poté oznámil žalobci zahájení řízení o zadržení řidičského průkazu (oznámením ze dne 18. 2. 2016, č. j. MVNM/5501/2016), které bylo žalobci doručeno dne

3. 3. 2016 uplynutím desetidenní lhůty pro vyzvednutí uložené poštovní zásilky (zásilka byla připravena k vyzvednutí dne 22. 2. 2016 a dne 4. 3. 2016 byla vhozena do schránky žalobce).

S ohledem na písemnou omluvu žalovaného z účasti na ústním jednání soudu krajský soud dále telefonicky dne 23. 3. 2016 u žalovaného ověřil (viz úřední záznam na č. 1. 33 soudního spisu), že zahájené řízení o zadření řidičského průkazu žalobce dosud nebylo ukončeno vydáním pravomocného rozhodnutí a nebude tak učiněno ani ke dni konání ústního jednání soudu.

Mezi účastníky řízení je zároveň nesporné, že žalobce se dne 5. 2. 2016 dostavil k přepážce registru řidičů na úřad žalovaného, kde se dožadoval vydání zadržovaného řidičského průkazu s poukazem na pravomocný rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 19. 1. 2016, č. j. 29 A 157/2015 - 67, kterým bylo zrušeno rozhodnutí Krajského úřadu Jihomoravského kraje ve věci odvolání žalobce proti prvostupňovému rozhodnutí žalovaného o námitkách proti provedenému záznamu bodů v bodovém hodnocení řidiče. Rovněž je nesporné, že žalovaný na základě telefonického hovoru s nadřízeným krajským úřadem k vydání řidičského průkazu nepřistoupil.

Žalobce se poté dne 23. 2. 2016 na žalovaného obrátil s výzvou k upuštění od nezákonného zásahu, doručenou žalovanému dne 24. 2. 2016, na kterou žalovaný reagoval sdělením ze dne 7. 3. 2016, č. j. MVNM 5916/2016, v němž shrnul genezi celé věci a popsal jednotlivé úkony žalobce i žalovaného (včetně nadřízeného krajského úřadu), které byly v průběhu času činěny.

Zároveň krajský soud na tomto místě doplňuje, že na základě podaného návrhu žalobce na vydání předběžného opatření zatímne upravil poměry účastníků do doby, než rozhodnutí soudu, kterým se řízení ve věci končí, nabude právní moci a vykonatelnosti, a to tak, že usnesením ze dne 25. 2. 2016, č. j. 30 A 28/2016 - 17, které nabylo právní moci dne 26. 2. 2016, uložil žalovanému povinnost žalobci řidičský průkaz vydat.

V návaznosti na vše výše uvedené pak krajský soud dospěl k závěru, že v daném případě se žalovaný vůči žalobci nezákonného zásahu nedopustil, a to z následujících důvodů:

Žalobce svou žalobu a v ní obsaženou argumentaci ohledně nezákonnosti postupu žalovaného vystavěl na prvně uváděné linii (viz výše) vztahující se k vedenému námitkovému řízení proti provedenému záznamu bodů žalobce v registru řidičů. Z obsahu podané žaloby, jakož i z okolností, které nejsou mezi účastníky řízení sporné, v této souvislosti vyplynulo, že žalobce se dne 5. 2. 2016 dostavil na úřad žalovaného s pravomocným rozsudkem zdejšího soudu, jímž bylo zrušeno rozhodnutí krajského úřadu o odvolání (ze dne 6. 10. 2015, č. j. JMK 128144/2015) proti rozhodnutí ve věci podaných námitek žalobce, v důsledku čehož rozhodnutí o námitkách pozbylo právní moci.

Zákon o silničním provozu v § 123c odst. 3 stanoví, že příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností při provedení záznamu bodů, kterým řidič dosáhl celkového počtu 12 bodů, neprodleně písemně nebo elektronickou cestou oznámí tuto skutečnost řidiči a vyzve jej k odevzdání řidičského průkazu a mezinárodního řidičského průkazu nejpozději do 5

pracovních dnů ode dne doručení tohoto oznámení. *Řidič pozbývá řidičské oprávnění uplynutím 5 pracovních dnů ode dne, v němž mu bylo toto oznámení doručeno.*

Podle § 123f odst. 1 zákona o silničním provozu dále platí, že nesouhlasí-li řidič s provedeným záznamem bodů v registru řidičů, může podat proti provedení záznamu bodů písemné námitky obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností příslušnému k provádění záznamů. V odst. 4 téhož ustanovení zákona je pak upraveno, že *podá-li řidič námitky proti provedení záznamu, kterým bylo dosaženo celkového počtu 12 bodů, běh lhůt stanovených v § 123c odst. 3 se přerušuje ode dne doručení námitek příslušnému obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností do dne, v němž rozhodnutí podle odstavce 3 nabude právní moci.*

Žalobce tak dovozoval, že v důsledku zrušení žalobou napadeného rozhodnutí krajského úřadu o odvolání pozbylo prvostupňové rozhodnutí žalovaného o námitkách právní moci, a v návaznosti na výše citovanou právní úpravu tak došlo k obnovení jeho řidičského oprávnění. Žalobce se proto domníval, že pokud se dne 5. 2. 2016 dostavil na úřad žalovaného se zrušovacím rozsudkem krajského soudu, který nabyl právní moci dne 22. 1. 2016, měl mu být žalovaným řidičský průkaz vydán.

K takto uplatněné argumentaci žalobce krajský soud uvádí, že tato by bezesbytku platila v situaci, pokud by žalobce v důsledku nabytí právní moci rozhodnutí o námitkách v zákonem stanovené lhůtě svůj řidičský průkaz odevzdal, následně by se na úřad žalovaného dostavil se zrušovacím rozsudkem krajského soudu, avšak žalovaný by odmítl žalobci řidičský průkaz vydat. O takovou situaci se však v posuzovaném případě nejednalo.

Žalobce totiž ani po nabytí právní moci rozhodnutí o námitkách (která nastala již dne 19. 10. 2015) řidičský průkaz v důsledku pozbytí řidičského oprávnění dle § 123c odst. 3, věty poslední, zákona o silničním provozu v zákonem stanovené lhůtě neodevzdal a je přitom nerozhodné, jaké pohyby jej k tomu vedly. Řidičský průkaz mu pak byl zadržen až hlídkou Policie ČR při kontrole dne 3. 1. 2016, která postupovala dle ustanovení § 118a a § 118b zákona o silničním provozu.

Podle § 118a odst. 1 písm. g) zákona o silničním provozu platí, že policista může při dohledu na bezpečnost a plynulost provozu na pozemních komunikacích přikázat řidiči motorového vozidla jízdu na nejbližší, z hlediska bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích, vhodné místo k odstavení vozidla a zabránit mu v jízdě použitím technického prostředku k zabránění odjezdu vozidla (dále jen „technický prostředek“) nebo odtahem vozidla, *jestliže řidič řídil motorové vozidlo, aniž by byl držitelem řidičského oprávnění pro příslušnou skupinu vozidel.*

Z důvodů uvedených v § 118a odst. 1 písm. a) až h) zákona o silničním provozu je *policista oprávněn zadržet řidičský průkaz.* Po zadržení řidičského průkazu oznámí policista bez zbytečného odkladu zadržení řidičského průkazu registru řidičů a oznámí zadržení řidičského průkazu obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností, v jehož územním obvodu k zadržení řidičského průkazu došlo; oznámení odešle spolu se zadrženým řidičským průkazem bez zbytečného odkladu, nejpozději následující pracovní den po dni zadržení řidičského průkazu (srovnej § 118b odst. 1 a 4 téhož zákona).

Obecní úřad obce s rozšířenou působností pak dle § 118c odst. 1 zákona o silničním provozu do 5 pracovních dnů ode dne doručení oznámení o zadržení řidičského průkazu podle § 118b zahájí řízení, *na základě něhož lze rozhodnout o zadržení řidičského průkazu do doby pravomocného rozhodnutí o přestupku nebo o trestném činu; jde-li o podezření ze spáchání trestného činu, zahájí řízení po předchozím souhlasu státního zástupce.* Rozhodl-li obecní úřad obce s rozšířenou působností o zadržení řidičského průkazu, oznámí to bez zbytečného odkladu obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností příslušnému k vedení registru řidičů držitele řidičského oprávnění a postoupí mu zadržený řidičský průkaz k úschově.

Dle odst. 2 ustanovení § 118b zákona obecní úřad obce s rozšířenou působností vrátí zadržený řidičský průkaz bez zbytečného odkladu, jestliže

- a) nerozhodne o zadržení řidičského průkazu podle odstavce 1,
- b) v pravomocně skončeném řízení o skutku, pro který byl řidičský průkaz zadržen, nebyl uložen trest nebo sankce zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel.

Doba zadržení řidičského průkazu se započítává do doby výkonu sankce nebo trestu zákazu činnosti spočívajícího v zákazu řízení motorových vozidel, pokud byla tato sankce nebo tento trest řidiči uložen za skutek, za který mu byl zadržen řidičský průkaz (§ 118c odst. 3 zákona).

Je přitom nepochybné, že v době, kdy žalobce byl hlídkou Policie ČR kontrolován (tj. dne 3. 1. 2016), platným řidičským oprávněním nedisponoval a vůbec nebyl k řízení vozidla oprávněn. To z toho důvodu, že až do 22. 1. 2016, kdy nabyl právní moci zrušovací rozsudek krajského soudu, zde existovalo pravomocné rozhodnutí žalovaného o námitkách, ve spojení s rozhodnutím krajského úřadu o odvolání, na které bylo nutno (při respektování zásady presumpce správnosti) nahlížet jako na věcně správné a zákonné až do okamžiku, než bylo soudem zrušeno. Vyslovené závěry, že vydanému rozhodnutí krajského úřadu o zamítnutí odvolání proti rozhodnutí žalovaného o námitkách svědčila presumpce správnosti, pak platily i po dobu probíhajícího soudního řízení vedeného pod sp. zn. 29 A 157/2015, neboť žalobě nebyl usnesením krajského soudu ze dne 23. 11. 2015, č. j. 29 A 157/2015 - 43, které nabylo právní moci dne 25. 11. 2015, odkladný účinek přiznán. Nelze tedy souhlasit s tvrzením žalobce, že v důsledku zrušovacího rozsudku krajského soudu se následně ukázalo, že žalobce zpětně (tedy i dne 3. 1. 2016) byl držitelem řidičského oprávnění.

Shora uvedené skutečnosti přitom zásadně modifikují popsané skutkové okolnosti daného případu, v důsledku kterých nemohl být postup žalovaného shledán nezákonným. Pokud se totiž žalobce dostavil se zrušovacím rozsudkem krajského soudu dne 5. 2. 2016 na úřad žalovaného, nemohl již žalovaný odhlížet od skutečnosti, že zde v důsledku jednání žalobce, k němuž došlo dne 3. 1. 2016, přistoupil a nadále existuje jiný titul (viz druhá shora popsaná linie) pro zadržení řidičského průkazu doručeného žalovanému Policií ČR dne 6. 1. 2016 v návaznosti na aplikaci ustanovení § 118a a 118b zákona o silničním provozu. Na těchto závěrech přitom nemůže nic změnit ani skutečnost, že v mezidobí krajský soud zrušil rozhodnutí odvolacího krajského úřadu o odvolání, ani skutečnost, že sám krajský úřad v dalším řízení zrušil prvostupňové rozhodnutí žalovaného o námitkách, a věc týkající se záznamu bodů žalobce v registru řidičů se tak vrátila zcela na počátek. Důvodem pro

zadržování řidičského průkazu žalovaným totiž nebylo nerespektování zrušovacího rozsudku krajského soudu, jak namítá žalobce, ale existence jiného právního titulu pro zadržení řidičského průkazu, který zde v mezidobí dne 3. 1. 2016 (tj. do doby nabytí právní moci zrušovacího rozsudku dnem 22. 1. 2016) vyvstal.

Z hlediska posuzování zákonnosti dalšího postupu žalovaného je pak dále rozhodné, že následně došlo a k okamžiku rozhodování soudu u žalovaného nadále probíhá zahájené řízení o zadržení řidičského průkazu ve smyslu § 118c zákona o silničním provozu, které dosud nebylo ukončeno vydáním pravomocného správního rozhodnutí (viz oznámení o zahájení řízení o zadržení řidičského průkazu ze dne 18. 2. 2016, č. j. MVNM/5501/2016).

V této souvislosti krajský soud nad rámec výše uvedeného doplňuje, že sice v době, kdy se žalobce na úřad žalovaného dostavil (tj. dne 5. 2. 2016), toto řízení ještě zahájeno nebylo (a stalo se tak po vyžádání souhlasu Okresního státního zastupitelství v Hodoníně až dnem 3. 3. 2016, kdy došlo k doručení tohoto oznámení žalobci), lhůta pro zahájení řízení o zadržení řidičského průkazu dle § 118c odst. 1 zákona, stanovená v délce 5 pracovních dnů ode dne doručení oznámení o zadržení řidičského průkazu, je však dle judikatury Nejvyššího správního soudu pokládána za lhůtu nikoli prekluzivní, ale lhůtu pořádkovou, a tedy i po jejím uplynutí bylo možné řízení o zadržení řidičského průkazu žalovaným zahájit (k tomu srovnej rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 3. 2014, č. j. 4 As 173/2013 - 23, dostupný na www.nssoud.cz). Ostatně, žalobce námitku tohoto obsahu v podané žalobě vůbec nevznesl.

Dle § 118c odst. 2 a) a b) zákona o silničním provozu přitom platí, že zadržovaný řidičský průkaz se jeho držiteli bez zbytečného odkladu vrátí pouze tehdy, nerozhodne-li obecní úřad obce s rozšířenou působností v zahájeném řízení o jeho zadržení [písm. a)]; resp. pokud by již došlo k vydání rozhodnutí o zadržení, pak v případě, že v pravomocně skončeném řízení o skutku, pro který byl řidičský průkaz zadržen, nebyl uložen trest nebo sankce zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel [písm. b)]. Ani jedna z těchto situací však v daném případě nenastala, a tedy žalovaný nepochybil, pokud po předchozí telefonické konzultaci s nadřízeným krajským úřadem k vydání řidičského průkazu žalobci dne 5. 2. 2016 (i přes existenci zrušovacího rozsudku krajského soudu) nepřistoupil. Uvedený postup žalovaného tak nelze pokládat za nezákonný zásah, jehož by se žalovaný vůči žalobci dopustil.

VI. Závěr a náklady řízení

Krajský soud tak na základě všech výše uvedených skutečností neshledal žalobu důvodnou, a proto ji podle ustanovení § 87 odst. 3 s. ř. s. zamítl.

Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s., podle kterého žalobce, který neměl ve věci úspěch, nemá vůči žalovanému právo na náhradu nákladů řízení před soudem a žalovanému žádné náklady řízení nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly. Krajský soud proto rozhodl tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Závěrem krajský soud v souvislosti s vydaným předběžným opatřením ze dne 25. 2. 2016, č. j. 30 A 28/2016 - 17, kterým byly zatímne upraveny poměry účastníků řízení, uvádí, že toto předběžné opatření zaniká dnem, kdy se tento rozsudek, jímž bylo řízení ukončeno, stane pravomocným, a tedy vykonatelným (§ 38 odst. 4 s. ř. s.).

P o u ě n í : Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 29. března 2016

Mgr. Milan Procházka
předseda senátu